

GENERALE REGELING VOOR GEHEIMHOUDING IN DE PLAATSELIJKE KERKEN

Ingevolge artikel C49.3 KO

Ambtsdragers stimuleren en bevorderen dat de leden van de gemeente elkaar in persoonlijke contacten en publiek opbouwen, bemoedigen, aansporen en corrigeren in het dienen van de Heer (Matt. 18:15-17; 1 Tess. 5:14).

In de gemeente wordt met alle persoonlijke informatie op een eerlijke en constructieve wijze omgegaan, zodat zondaars tot bekering worden geroepen, recht gedaan wordt aan het negende gebod van Gods wet en geschonken vertrouwen niet beschaamd wordt.

Artikel 1 Geheimhouding in vertrouwensrelaties

1. Ambtsdragers en allen die hen assisteren in de pastorale en diaconale zorg hebben een geheimhoudingsplicht. Doel ervan is het waarborgen van de vertrouwensrelatie tussen degene die zorg biedt en degene die zorg ontvangt, en onbelemmerde toegang tot de ambtelijke zorg.
2. Onder de krachtens artikel C49.3 van de kerkorde vereiste geheimhouding valt in beginsel alles wat op welke wijze en in welke setting dan ook naar het oordeel van ambtsdrager en/of pastorant als vertrouwelijk wordt beschouwd of redelijkerwijs als zodanig zou moeten worden beschouwd.
3. De vereiste geheimhouding strekt zich ook uit tot de periode na het verstrijken van de ambtsdienst van de ambtsdrager.

Artikel 2 Geheimhouding door overige werkers in de kerk

1. Onder de in artikel C49.3 bedoelde 'overige werkers in de kerk' die de vereiste geheimhouding in acht hebben te nemen ten aanzien van zaken met een vertrouwelijk karakter, vallen allen die in de kerk van kerkenraadswege een functie of taak hebben.
2. Ook na beëindiging van de bewuste functie of taak geldt de in deze regeling omschreven vereiste geheimhouding.
3. De in artikel C49.3 vereiste geheimhouding heeft ook betrekking op documenten in kerkelijke archieven en dossiers gedurende de in de samenleving op dit gebied geldende termijn.

Artikel 3 Grenzen van de geheimhouding

1. De plicht tot geheimhouding is niet absoluut. Hij kan op verzoek of met instemming van het betrokken gemeentelid dan wel ter behartiging van een zwaarwegend belang worden doorbroken.
2. Indien vertrouwelijke informatie naar het oordeel van een ambtsdrager of kerkelijk functionaris aan de kerkenraad of diaconie moet worden voorgelegd, vraagt hij het bewuste gemeentelid dat het zelf opening van zaken geeft, zo nodig met behulp van een 'mond'. Weigert het gemeentelid, dan vraagt de ambtsdrager of kerkelijk functionaris toestemming om de zijns inziens noodzakelijke informatie zelf door te mogen geven aan de kerkenraad.
3. Als het bewuste gemeentelid weigert mee te werken op de onder 2. genoemde wijze, staat het de ambtsdrager en de kerkelijke functionaris vrij de kerkenraad te informeren als hij van oordeel is dat zwijgen de heiligheid van de gemeente c.q. de sacramenten schaadt dan wel hem in gewetensnood brengt dan wel een ernstig misdrijf of gevaar laat voortduren of laat gebeuren.
4. Informatie die noodzakelijk is voor het oefenen van opzicht en tucht mag binnen de kerkenraad worden gedeeld. Eventuele externe adviseurs en instanties die door de kerkenraad of de diaconie worden ingeschakeld, zijn tot geheimhouding verplicht van wat hun ter kennis is gebracht.
5. In het geval derden betrokken zijn als slachtoffer is de kerkenraad verantwoordelijk voor de mate waarin en de wijze waarop die geïnformeerd worden over het handelen van de kerkenraad.
6. De krachtens artikel C49.3 van de kerkorde vereiste geheimhouding verbiedt geen mededelingen of afkondigingen die krachtens de kerkorde of generale regelingen aan de gemeente dienen te worden gedaan.

Artikel 4 **Sancties**

Over klachten met betrekking tot de schending van de geheimhouding en de hantering van het verschoningsrecht oordeelt de kerkenraad. Zo nodig maakt hij gebruik van de middelen die de kerkorde in hoofdstuk B daarvoor aanwijst.

Vastgesteld: Generale Synode van Meppel 2017

Publicatiedatum: 1 juli 2017

Inwerkingtreding: 1 juli 2017

Zie ook: Handreiking statelijk verschoningsrecht, opgenomen onder Modellen en handreikingen